

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TỪ-BI BÁC-ÁI CÔNG-BÌNH

Thánh Ngôn
Đức Điều Trì Kim Mẫu

Lòng Từ Mẫu...

.....
QUYỂN V
.....

THÁNH GIÁO SƯ TẬP 2022
hai • không • hai • hai

Ebook được làm theo ấn-bản do **CỘNG-ĐỒNG CAO-ĐÀI-GIÁO VIỆT-NAM TẠI CỘNG-HÒA LIÊN-BAN ĐỨC** ấn-tổng 1989. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Chân thành tri ơn Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn ngõ hầu Giáo-Lý Đại-Đạo được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 21/04/2022

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN V

MỤC LỤC

01. HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO BAN TRAO BÍ-PHÁP <i>CHƠN-LÝ ĐÀN, TUẤT THỜI 26 THÁNG GIÊNG QUÍ-SỬU (28/2/1973) . . . . .</i>	7
02. VƯỢT TÂM-THƯỜNG LÊN PHI-THƯỜNG <i>THÁNH-TỊNH KIM-THÀNH-LONG ĐINH-TƯỜNG, TÝ THỜI ĐÊM 17 RẠNG 18 THÁNG 2 QUÍ-SỬU (22/3/1973) . . . . .</i>	10
03. ĐẠT MÁY QUI CĂN <i>CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, TUẤT THỜI RẪM THÁNG CHẠP QUÍ-SỬU (7/1/1974) . . . . .</i>	23
04. TRUNG-THU HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO <i>THÁNH-THẮT BÌNH-HÒA, NGÀY RẪM THÁNG 8 NĂM GIÁP-DẦN (30/9/1974) . . . . .</i>	28
05. HÃY TÙY DOI NƯƠNG VỊNH ĐỂ XUÔI THUYỀN VỀ BẾN KHỞI NGUYÊN <i>CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, RẪM THÁNG 10, ẤT-MÃO (17/11/1975) . . . . .</i>	33
06. ĐỜI NGƯỜI CÓ HAI CUỘC SỐNG TÂM-LINH VÀ NHÂN-SINH <i>NGÀY 14 THÁNG 8 NĂM BÍNH-THÌN (7/9/1976) . . . . .</i>	38
07. HUẤN-TỬ VỀ CÔNG-PHU TU-DƯỠNG <i>NGÀY 11 THÁNG 11 BÍNH-THÌN (31/12/1976) . . . . .</i>	43
08. TU-LUYỆN ĐỂ QUAY VỀ BỔN GIÁC <i>MỪNG 1 THÁNG 12 BÍNH-THÌN (19/1/1977) . . . . .</i>	47

GIỚI THIỆU

EBOOK DẠNG PDF “**THÁNH NGÔN ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU – LÒNG TỪ MẪU**” LÀ KẾT TẬP TỔNG hợp các bài Huấn Từ giảng dạy Đạo lý của **Đức Điều-Trì Kim-Mẫu Vô-Cực Đại Từ-Tôn** trong nhiều đàn cơ khác nhau do Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức ấn hành, mà chúng tôi may duyên có được. Chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Để thuận tiện trong việc gửi điện thư (email), phổ biến trên website, hay in ấn bởi dùng các máy in cá nhân nên chúng tôi chia ebook ra làm 7 tập, từ **I** đến **VII** và được phổ biến trên website ghi ở cuối trang dưới đây.

Chúng tôi nhận biết, dầu đã cẩn thận trong khi đánh máy cùng đọc đi đọc lại để sửa chữa sai lầm, rất có thể vẫn còn một vài sai sót, khiếm khuyết mà chúng tôi chưa phát hiện, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem thấy được những sơ sót, lỗi lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,

California, 21/04/2022

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

---

01. HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO BAN TRAO BÍ-PHÁP

CHƠN-LÝ ĐÀN, Tuất thời 26 tháng Giêng Quý-Sửu (28/2/1973)

MẸ-LINH-HỒN CÁC CON NAM NỮ! MẸ MỪNG CÁC
CON LỚN, NHỎ HIỆN-DIỆN ĐÀN TIỀN.

THI

*DIÊU diệm trông chừng các trẻ ngoan,
TRÌ tâm đoàn-kết hiệp chung đàn,
KIM ngân há để mua tình Đạo,
MẪU tử ngày nao sẽ hợp đoàn.*

Các con ôi! Mẹ hoan-hỉ được thấy các con ngoan-ngoãn biết vâng lời Thánh-Linh, hôm nay qui-tụ nơi đây nghe lời huấn-dụ. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa để nghe Mẹ dạy:

THI

*Thương con còn vướng cảnh hồng-trần,
Ngày tháng buộc ràng khổ tẩm thân,
Nội-trợ, tế-gia là việc chánh,
Còn lo hành Đạo độ tha-nhân.*

*Đứa khá gây nên được cửa nhà,
Một đời phú túc cảnh vinh-hoa,
Cũng nhờ kiếp trước nhiều âm-chất,
Hiện kiếp thưởng ban đó vậy mà!*

*Vậy mà mấy đứa biết tu thêm,
Cho lũ cháu con hưởng ấm êm,
Mãi cứ lăn vùi trong vật-chất,
Suốt ngày chưa đủ đến về đêm.*

Thương mấy đứa nghèo cảnh hẩm-hiu,
Đói no thiếu thốn buổi trưa chiều,
Thế mà dành để công hành Đạo,
Chẳng quản khó nghèo với bấy nhiêu.

Đời con xét kỹ có chi đâu?
Từ lúc tuổi xanh đến bạc đầu,
Dầu khá, dầu nghèo thì cũng thế!
Cái ngày qui liễu vẫn như nhau.

Khá biết lo tu phước đức gây,
Có thừa phương-tiện khỏe chân tay,
Kẻ ăn, người ở giao công-việc,
Rối-rảnh công-phu chỗ trễ chầy.

Đứa nghèo vất-vả lẫn chân tay,
Quần-quật nắng mưa suốt cả ngày,
Giờ giấc còn đâu tu tịnh dưỡng?
Hãy nên cố-gắng mới là hay!

Hỡi các con gần xa nam nữ!
Đời chúng-sanh nhiều dữ, ít hiền,
Bởi chúng nặng nghiệp tiền khiên,
Trong cơn trả nợ Tổ-Tiên tạo gây.

Rán hành Đạo tháng ngày hồi hướng!
Đừng gây oan mà vướng thêm hơn,
Tu-hành chí chánh, chí chơn,
Mặc cho thế-sự giọng đồn lạc dầy.

Cẩn ngôn được tháng ngày an ổn,
Gìn hạnh thì chỉnh-đốn tâm trung,
Còn nguy mới biết anh-hùng,
Đạo nguy biết kẻ thi chung thế nào.

Là hướng-đạo đê-cao hòa-ái,
Là Thiên-Ân cầm máy Thiên-Cơ,
Dịu nhưn, tế chúng đến bờ,
Đừng cho thế-sự thời-cơ cuốn mình.

Là hướng-đạo chơn tình hành Đạo,
Là thế Thiên truyền-giáo thuần lương,
Không nghiêng, không lệch lạc đường,
Mới là sứ-mạng lập-trường giáo dân.

Thương con dạy-dỗ bấy nhiều lời,
Cố-gắng thi-hành các trẻ ơi!
Tu học, giúp đời là việc chánh,
Bền lòng son sắt chớ nên lời!

Con tu là để giúp đời,
Giúp đời chính thị giúp thời cho con.
Còn Trời, còn nước, còn non,
Còn nhưn-sanh khổ, con còn gia công.
Ban ơn con trẻ trần hồng,
Thế-gian hành Đạo Diêu-Cung Mẹ về.

02. VƯỢT TÂM-THƯỜNG LÊN PHI-THƯỜNG

*THÁNH-TỊNH KIM-THÀNH-LONG ĐÌNH-TƯỜNG, Tý thời đêm
17 rạng 18 tháng 2 Quý-Sửu (22/3/1973)*

MẸ LINH-HỒN CÁC CON NAM NỮ. MẸ MỪNG CÁC
CON LỚN NHỎ.

THI

*Bởi tình VÔ-CỰC hóa quân-sanh,
Nơi Đức TỪ-TÔN đã mặc hành,
Rời chốn DIÊU-TRÌ vào thế hạ,
Dạy con KIM-MẪU giáng đêm thanh.*

Các con ôi!

THI

*Con nhớ chẳng con chốn Thượng-Đình?
Mỗi con mang lấy mảnh hồn linh;
Vào đời tu học bồi âm-chất,
Hành Đạo, độ đời giúp chúng sinh.*

THI

*Nhưng lúc vào đời mang nhục thân,
Sớm trưa vui lấp bụi phong trần,
Đỉnh chung danh lợi đua tranh mãi,
Quên cội quên nguồn chốn cố nhân.*

THI

*Vào đời có đứa được giàu sang,
Vật-chất thừa dư chốn bạc vàng,
Có đứa nghèo hèn cơm với áo,
Bốn mùa thiếu mặc với cơm ăn.*

THI

*Quanh năm suốt tháng bận giàu nghèo,
Mãi mãi quay cuồng cứ chạy theo.
Có còn giờ đâu tu-luyện tánh,
Gia-đình túng hụt, cháu con đeo.*

THI

*Rồi kiếp của con có mấy hồi,
Sống dai giỏi lắm chín mười thôi,
Tuy nhiên có đũa đôi ba chục,
Năm bảy tuổi thơ cũng một đời.*

THI

*Có biết chằng con cảnh giả này?
Giàu, sang, tốt, xấu, dở cùng hay,
Không-ngoan, đại-dột cùng ngu-dốt,
Tất thở của tiền cũng phui tay.*

THI

*Con hồi đem theo được những gì?
Có chằng những tiếng thị cùng phi,
Hai điều tội, phước do con tạo,
Hoặc đến Thiên-Cung hoặc Ngục-Tỳ.*

THI

*Mẹ hỏi con ơi có giựt mình?
Trên đời thử hỏi cái chi vinh?
Điều nào ô-nhục trong trần-thế?
Ngoan-ngoãn lo tu để giữ mình!*

Các con ơi! Các con rất hữu duyên, hữu phúc ngộ

Tam-Kỳ Phổ-Độ, gần-gũi Phật, Tiên hàng dạy-dỗ cho các con biết điều ác để tránh, việc thiện để làm, điều hư nên sửa, lẽ nên tiếp-tục hành, thoát ra khỏi vòng tội-lỗi tối-tăm, đến nơi đạo-đức xán-lạn, trước để tu tâm dưỡng tánh để nên người trọn tốt trọn lành, chí thiện chí nhân, sau nữa là làm gương sáng hầu dìu-dắt độ dẫn những bạn chung quanh trở về con đường đạo-đức.

Tự xưa đạo-đức chỉ để dành cho hàng nam giới. Đó là vào những thời-kỳ phong-kiến nê-chấp giới nầy được trọng, giới khác bị khinh. Đến Tam-Kỳ Phổ-Độ kỳ Đại-Ân-Xá, Chí-Tôn Thượng-Phụ cùng chư Phật, Tiên dụng huyền-cơ diệu bút mở Đạo tại đất nước nhỏ bé nầy, các con trong hàng nữ-giới nhờ hồng-ân ấy đã được nâng lên-hồi lên ngang hàng nam giới để các con không còn mặc-cảm giới trọng, giới khinh. Đó! Các con có thấy chẳng? Các con vẫn duyên hạnh hầu Mẹ cùng các Đấng Thiên-Liêng trước Chánh-Điện như các anh con trong hàng nam giới. Khi con hiểu được Đạo rồi, các con sẽ thấy luật chí-công của Tạo-Hóa trong luật Âm-Dương. Các con dầu giàu, dầu nghèo, dầu khôn, dầu dại, dầu thông-minh xuất-chúng, dầu dốt-nát đại-khờ, dầu hàng Thiên-phong chúc-sắc, dầu ở giới tín-hữu nhơn-sanh nhưng trước mắt Chí-Tôn Thượng-Đế, trước chư Phật, Tiên, các con mỗi mỗi đều mang một Điểm Linh-Quang như nhau. Sự ban ơn đãi ngộ ngang nhau, không giới nào được trọng, chẳng giới nào bị khinh, nhưng sự trọng với khinh ấy, nếu có, là tự các con làm cho mình được trọng hoặc bị khinh trước nhơn-sanh mà thôi. Với đức háo-sanh, với lòng bác-ái vô-biên của Chí-Tôn Thượng-Đế vẫn luôn luôn cứu rỗi chan rưới tình-thương cho mọi giới.

Các con nữ phái yêu-dấu của Mẹ ơi! Các con đừng bao giờ có mặc-cảm rằng chỉ có anh chị lớn ở cấp-bực Thiên-phong chúc-sắc mới được Thầy, Mẹ cùng chú Phật, Tiên hộ-trì dẫn-dắt, dạy-dỗ ban ơn, còn các con là nữ-phái, là hạng tín-đồ nhỏ thấp, là hạng tay sai gia công làm việc mà không được hưởng ân-đức, từ-huệ bố-ban, không phải vậy đâu các con! Các con đừng lo-ngại không có địa-vị trong Đạo, chỉ sợ e các con thiếu tài, thiếu đức, thiếu hạnh-đạo để được nhơn-sanh đề-cử giao-phó vào hàng Thiên-Sắc mà thôi! Các con cũng đừng sợ e Thầy Mẹ không ban ơn cho các con. Đừng sợ e chú Phật, Tiên không hộ-trì dẫn-dắt các con, chỉ e các con không được hạnh tu, không được công-quả phước-đức để xứng-đáng được ban ơn phù-trợ dắt-dìu dạy-dỗ mà thôi.

Các con là người có Đạo, phải rán lo học-hỏi, tu tiến cho kịp với hàng chúng bạn đạo-đức chơn tu. Các con cũng là nhơn-sanh như những nhơn-sanh ngoài cửa Tôn-giáo, là do hạnh-đức, tác-phong ngôn-ngữ nhân-tử phúc-hậu của các con có được trọn- vẹn mới nên. Bằng ngược lại thì các con cũng như ai, không hơn gì nhơn-sanh ngoài cửa Đạo.

Đã là tín-hữu Cao-Đài, các con phải tập nói, tập làm, tập tác-phong đạo-hạnh phi-thường. Hãy chừa thói tầm-thường như giới chưa biết Đạo. Thói tầm-thường là chi hỡi các con?

Đây! Mẹ đơn cử vào một số vấn-đề để các con hiểu biết:

THI BÀI

*Người thế-tục vì ham danh lợi,
Miếng đỉnh-chung đào xới hằng ngày,
Mặc tình chết, sống mặc ai,
Miễn cho kho vừa đủ đầy kim ngân.*

Đó là thói tâm thường nhân thế!
Miễn lợi danh chẳng kể nghĩa nhân,
Còn con, con biết tu thân,
Giỏi tâm luyện tánh tinh-thần thanh-cao.

Tu dốc độ đồng-bào chủng-tộc,
Hiếu ngọn nguồn cội gốc giống nòi,
Thương nhau như thể chân tay,
Tinh-thần đoàn-kết ái-hoài cùng nhau.

Kẻ thế-sự muốn sao ngon miệng,
Vội béo mồm gây chuyện sát sanh
Còn con đạm-bạc đĩa hành,
Tương rau qua buổi Đạo lành giới-trau.

Thương súc-vật, đồng-bào ruột-thịt,
Không nỡ lòng giết chết thú cầm,
Đó là con được chữ tâm,
Chữ tâm bác-ái ham làm việc nhân.

Kẻ thế-tục vinh thân cao trọng,
Đủ mưu-mô lật lọng đảo-lừa,
Còn con khuya, sớm, chiều, trưa,
Chơn-thành giữ dạ rước đưa người đời.

Vào cửa Đạo dùng lời Đạo-lý,
Con làm gương chánh kỷ hóa nhờn,
Hằng ngày kiểm việc làm ơn,
Mặc ai tranh-chấp thua hơn giựt-giành.

Kẻ thế-tục bươi hành nói tội,
Nhọn hai đầu xoi bóí tha nhờn,
Làm cho kẻ thác oán hờn,
Hại nhau chết sống thỏa cơn sần cuồng.

Còn con biết vai-tuồng người Đạo,
 Lựa lời lành khuyên-bảo, gián-can,
 Làm cho thuận-thảo đôi đàng,
 Gây tình hòa-ái xóm làng thôn lân,
 Kẻ thế-sự khi sân giận-dữ,
 Nói hoặc làm đủ thứ không chừa,
 Hoặc vào pháp-luật kiện thưa,
 Hoặc dùng võ-lực có thừa hại nhau.
 Còn con biết giữ câu nhẫn-nhục,
 Chế-ngự lòng những lúc nóng sân,
 Lời hiền, lễ phải phân-trần,
 Đổi màu thù-nghịch làm thân bạn hiền.
 Kẻ thế-tục hay ghiền đủ thứ,
 Nếp đọa sa trong tứ đồ tường,
 Túng cùng làm chuyện bất lương,
 Để hầu thỏa-mãn tâm-thường đọa-sa.
 Con còn biết suy xa xét chậm,
 Biết giữ-gìn giới cấm điều qui,
 Giữ lòng chẳng phạm điều chi,
 Cho nên hạnh Đạo nam nhi, nữ hiền.
 Kẻ thế-sự mê tiền quý bạc,
 Dám làm điều tội-ác bất-lương,
 Đó là những thói tâm-thường,
 Không ra máy chém, khám-đường cũng vô.
 Kẻ thế-tục ma-cô chứa bạc,
 Làm những điều tội-ác mưu sanh,
 Còn con lo việc tu-hành,
 Không gây nghiệp xấu nghề lành sinh nhai.

Kẻ khác nữa Phật-Đài nương bóng,
Tứ thời nghe chuông trống rình-rang,
Nhưng về, tiền bạc tính toán,
Phân-minh sổ-sách không an chút nào.

Con biết sợ Trời cao có mắt,
Lại ngán người khuất mặt chếp ghi,
Một đồng, một chục, chi chi...
Phân-minh sổ-sách chẳng li mảy nào.

Đó điển-hình mấy câu thí-du,
Để cho con ghi chú học bường,
Những gì là cái tâm-thường,
Những gì là cái phi-thường, vân vân...

Con còn mang xác-thân thế-tục,
Con còn sanh trong lúc tuổi đời,
Vì cơm áo phải đua bơi,
Sớm trưa tâm-tảo cho đời ấm no.

Nhưng mưu-sinh đừng cho bạc-ác,
Sống một đời tiền-bạc hiền-lương,
Mồ-hôi một nắng hai sương,
Cháy da phỏng trán thủ-thường ấm no.

Đừng cao vọng so-đo kẻ khác,
Làm cho nhiều, tiền bạc phô-trương,
Rồi gây hành-động bất-lương,
Rồi gây nghiệp xấu trên đường tiến thân.

Người tu học thà cần-cù khổ,
Hơn sang giàu lố-nhố, lãng-nhãng;
Cũng thời tìm-kiếm miếng ăn,
Dữ, lành hai nẻo khá toán lọc-lừa.

Thương các con Đạo chưa thâm-thúy,
 Chưa nhập môn tinh kỹ nhiều niên,
 Thất chùa năm tháng tuy siêng,
 Hằng ngày lui tới bạc tiền, của, công.
 Nhưng Đạo-lý chưa thông, chưa hiểu,
 Đọc thì nhiều, trí thiếu phân đồng,
 Tưởng rằng khi đã nhập môn,
 Ăn chay lục thập, hoặc rông trường chay.
 Quì, cúng lạy tứ thời thường nhật,
 Siêng tới lui Thánh-Thất, Thánh-Đường,
 Góp phần công-quả thường thường,
 Chuối rau, lúa gạo, chao, tương... cho nhiều.
 Rồi mãi kiếp được siêu-thoát thật,
 Sẽ lên ngôi Tiên, Phật tòa sen,
 Muôn đời hậu thế ngợi khen,
 Ngày lành tháng tốt đua chen cúng-dường.
 Hỡi các con! Hãy tưởng lẽ đó!
 Sự tu-hành đã có hai đường,
 Hoặc là tu phước hưởng dương,
 Hoặc là tu huệ thoát đường tử, sanh.
 Hễ con được công lành quả tốt,
 Dụng của tiền đóng góp việc chung,
 Làm nhân, làm phước khắp cùng,
 Thi ân bố đức trong vòng thế-gian.
 Đến khi thác thân an hôn lạc,
 Rồi đầu-thai kiếp khác lai trần,
 Hưởng điều con đã tạo nhân,
 Làm đoan, làm phước tại trần khi xưa.

Con sẽ được hưởng bề phú-quí,
Hoặc công-danh, địa-vị trong đời,
Cũng còn trong kiếp luân-hồi,
Lộn lên, lộn xuống kiếp người giàu sang.
May mà được nhớ căn, nhớ kiếp,
Lo tu-hành liên-tiếp thêm hơn,
Trau-giỏi nấu thuốc, luyện đờn,
Công-phu thiên-định kim-đơn tạo thành.
Thì sẽ được siêu sanh cõi thượng,
Khỏi đầu-thai mang vướng luân-hồi,
Đó là tu huệ con ơi!
Định tâm đừng ngủ nghe lời Mẹ khuyên.
Kỳ Đại-Hội tiếp liên mấy bữa,
Mẹ thấy con nhiều đứa mới mê,
Năm nghiêng, năm ngửa via hè,
Ngoài sân, ngoài ruộng không nghe Mẹ hiền.
Tỉnh giấc đi trần-duyên con trẻ!
Định tâm-hồn nghe Mẹ phân đây!
Thương con cực khổ mấy ngày,
Đứa công, đứa của chung tay giúp vùa.
Tạo bộ mặt Thất Chùa, Thánh-Tịnh,
Trang-trí toàn đặc-tính tôn-nghiêm,
Đó nhờ khối óc kiếm-tìm,
Tâm-tư các trẻ bường tìm về đây.
Không lẽ dụng cơm chay Thánh-Tịnh,
Cúng hành-hương rồi tính trở về?
Tâm mê rồi cũng huờn mê,
Những dòng Đạo-lý được nghe những gì?

Hồi các con! Tỉnh đi nghe trẻ!
 Để hiểu điều tu huê, tu đơn,
 Đạo là tìm hiểu lý-chơn,
 Ngọn nguồn cội rễ, thiệt hơn, chánh tà.
 Tu phải học hiểu qua giáo-lý,
 Giáo-lý là kim chỉ hướng Nam,
 Cho con nhập Thánh siêu-phàm,
 Khỏi vòng luân-chuyển con tầm, nhộng tơ.
 Học cho hiểu bờ mê, bến giác,
 Học cho thông thiện, ác, đạo-siêu,
 Con học nhiều sẽ hiểu nhiều,
 Hiểu, hành càng kỹ, càng siêu-thoát về.
 Hồi các con trần mê tục-lụy!
 Nào phải đâu bền-bĩ ngàn thu,
 Thế nên con phải rón tu,
 Tìm đường giải-thoát ngục-tù thế-gian.
 Tội nghiệp con hai hàng Nữ-Phái,
 Nghe việc Chùa hăng-hái đi liền,
 Lăn vào nhà bếp rất siêng,
 Lăn phần vo, nấu, xào, chiên suốt ngày.
 Buổi thuyết Đạo thiệt hay biết mấy!
 Không hở tay nghe lấy gìn lòng,
 Rằng mình mắc bận nhiều công,
 Lo cho đầy đủ các ông no lòng.
 Nhứt định chẳng mở lòng giác-ngộ,
 Để nghe lời dạy-dỗ đàn anh,
 Đến khi xong lễ Khánh-Thành,
 Trở về gia nội phải đành tay không.

Có ai hỏi nội trong cuộc lễ,
Có gì hay giùm kẻ cho nghe,
Ngẩn-ngơ, ấp-ớ, ấp-e,
Thương cho con trẻ nặng nề nghiệp duyên.
Nên hiện kiếp oan-khiên phải trả,
Thân nữ-nhi vất-vả suốt ngày,
Tê-gia, nội-trợ trong, ngoài...
Nước, cơm, may, vá, cuốc, cày, chăn-nuôi...
Quá bận-rộn, suốt ngày bận rộn,
Hỡi con ôi! Khiêm-tốn nghe con!
Tu sao méo sửa ra tròn!
Cẩn ngôn, cẩn hạnh là con đệu hiền.
Siêng giúp việc Chùa-chiền Tịnh-thất,
Giữ một lòng ngay thật mà tu,
Mặc dầu dốt-nát, đại ngu,
Chơn tâm sáng tỏ Trăng Thu bởi hiền.
Còn những con may duyên tiền kiếp,
Bởi biết tu tạo nghiệp-duyên lành,
Kiếp này con được tái sanh,
Hưởng điều phú-quí vị danh trong đời.
Thì phải rán đua bơi tu tiếp,
Ngày, tháng, năm tạo nghiệp lành hơn,
Tham thiền, nhập định, luyện đờn,
Đi về nước trí, non nhân hưởng nhàn.
Giúp chị em nghèo-nàn, thiếu thốn,
Nương-núu nhau chỉnh-đốn phạm tâm,
Công-phu, công-quả ham làm,
Giúp đời hành Đạo cho kham hai đường.

Tình em chị phải thương diu-dắt,
 Đừng trọng khinh hục-hặc với nhau,
 Rồi sanh đổi sắc phai màu,
 Chị em gặp mặt nở nào không vui.
 Hỡi các trẻ sống đời giả tạm!
 Rán lo tu giải đám mây mù,
 Con ơi! Ngày tháng rán tu!
 Kiếp người sống chết bao chừ hẹn ai.
 Đừng nghĩ rằng tôi nay còn khổ,
 Phải rán lo tu-bổ gia-đình,
 Đủ-đầy phu ấm, tử vinh,
 Bấy giờ sẽ tính tu-hành không sao.
 Tội nghiệp con biết bao khờ dại,
 Kìa vô thường đâu lại hẹn ai!
 Đầu hôm hoặc buổi sáng mai,
 Tháng này, tháng khác mấy ai biết tường.
 Khi Tử-thần Vô-thường đến dặt,
 Hẹn được chẳng tôi mắc việc này?
 Sang năm ông trở lại đây!
 Rảnh-rang tôi sẽ nương tay ông liền.
 Hay là con nhào nghiêng ngã ngựa,
 Dứt hơi liền giữa bữa cơm ngon,
 Để cùng Thần Tử đời chơn,
 Về nơi cảnh-giới giả, chơn biết nào?
 Hỡi con trẻ lo âu vun-quén!
 Kíp lo tu đừng hẹn nay mai,
 Đạo, Đời cùng gánh hai vai,
 Dầu cho có thác ngày mai đi về.

Có vốn-liếng dựa kê bên cạnh,
Do lòng con tu chánh, tu chơn,
Chớ đừng so thiệt tính hơn,
Giàu, nghèo, đủ, thiếu... để lờn nghe con!
Mẹ ký bút ngòi son mấy đoạn,
Nữ-phái ơi! Con rón học nghe!
Đừng lười giải-đãi e-dè,
Rằng tôi tại bị mọi bề... khó tu.
Con ôi! Tỉnh giấc mây mù,
Sớm tu thoát cũi ngục tù trần lao!
Điều-Trì Kim-Mẫu lời trao...

03. ĐẠT MÁY QUI CĂN

*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời Rằm tháng Chạp
Quý-Sửu (7/1/1974)*

MẸ-LINH-HỒN CÁC CON! MẸ MỪNG CÁC CON NAM
NỮ.

THI

*VÔ-Vi Đại-Đạo nhiệm-mầu thay!
CỰC tịnh mà trong vốn sấp bầy,
TỬ huệ sáng soi đường tận độ,
TÔN-nghiêm xứng phận trước Cao-Đài.*

Mẹ giáng trần đêm nay cho hội đông-đủ các con Nữ-Phái để nhấn-nhủ dặn-dò mỗi đứa biết lo tu thân hành Đạo để giải thoát luân-hồi trong Kỳ Ân-Xá này. Miễn lễ các con an tọa!

Hỡi các con nam nữ! Đông sắp tàn, chu-trình trong một năm sắp hết, vạn-vật đều chuẩn-bị tồn-tích để sanh sôi vùng dậy trong khí Tam-dương. Con ôi! Cỏ cây là loại vô tình mà còn thâu-liễm được tinh-ba Trời Đất để thi đua cùng vạn-vật giúp ích cho đời điểm-tô Vũ-Trụ, thì các con! Các con phải hiểu-thông lẽ Đạo ấy để ôn-dưỡng đạt máy qui căn, huyền đồng Thiên-Địa để tu-chứng Chơn-Nhơn.

Năm Giáp-Dần sắp đến, sẽ có những giai-đoạn mới cho quả nghiệp chúng-sanh, nhưng Mẹ không dạy gì thêm cho các con, mà chỉ nhắc lại lời dạy trước từ lâu để con hoàn-thành sứ mạng trước Chí-Tôn.

Con ôi!

THI BÀI

*Giáng trần vào lúc cuối Đông,
Linh-Cơ diệu bút mấy dòng Mẹ ghi.*

*Gởi ái nữ Tam-Kỳ Đại-Đạo,
Khuyên một lòng hoài bảo chánh chơn,
Hồng-trần mịt mịt từng cơn,
Đài gương giá ngọc giữ đừng mờ lu.*

*Kiếp nhơn-sanh mặc dù phận gái,
Tánh Đạo-Đồng trọng-đại như nhau.
Âm Dương là Đạo nhiệm-mầu,
Kiện-hành thừa-thuận mới hầu hóa-sinh.*

*Mang trọng-trách trong tình vạn-hữu,
Gánh Đạo nhà chấp cứu qui tân,
Đời còn Thánh-Triết Hiền-Nhân,
Nhờ nơi thiện mỹ chánh chơn nữ hiền.*

*Buổi Hạ-Nguơn đảo-điên ly-loạn,
Con vào đời quốc nạn thiên tai,
Cũng là một dịp thi tài,
Long-Hoa Đại-Hội chung tay lập đời.*

Hỡi các con! Rừng có cây cao, cây thấp, con có đũa dở, đũa hay, đời có kẻ ngu, người trí, đều bởi tâm-thức cấu sanh, nhưng vẫn trong Tình-Thương Vô-Cực. Nếu các con giữ được cái vốn tự hữu Thượng-Đế phát ban thì con sẽ thấy Tình-Thương Vô-Cực cùng Tình Tạo-Hóa có ở lòng con, và lòng mọi người, là lòng con, cao, thấp, sang, hèn, ngu, trí đều không bị phũ-phàng ngăn ngại, mà tính-chất từ-bi, bác-ái sẽ chang-hòa khắp cả, chùng đó, mọi phiền trước tham, sân, si, dục, ái, ố, hỉ, nộ sẽ giảm tiêu, các con sẽ thấy thanh thoát mà thâm nhiếp

sanh-khí nhiệm mầu của Trời Đất mà làm sức mạnh vô biên trong trách-nhiệm phổ-độ nhưn-sanh.

Các con là Đạo tài thành trong bản-chất thanh-tịnh nên rất dễ tu-chứng mà cũng rất dễ sa-đọa, vì trước-chất còn ẩn-khuất nơi đức nhu, nên giác-ngộ sớm và cũng hay lạc-lầm thiên chấp. Vì thế nên:

*Mẹ dụng tiếng không lời với trẻ,
Con tìm ra hiểu lẽ tương-quan,
Tình-thương Vô-Cực khôn ngần,
Dưỡng nuôi, ấp-ủ Linh-Căn đời đời.*

*Bản-chất tịnh từ nơi Vô-Cực,
Đức chính bền động-lực hóa-sanh,
Con ôi! Nội tướng tài thành,
Cho nên phạm gái Mẹ dành Hồng-Ân.*

*Đông sắp mãn thì Xuân lại đến,
Hạt chuỗi đời định-mệnh lần qua,
Trăm năm gẫm có bao là?
Hỡi con sứ-mạng Kỳ-Ba thế nào?*

*Cơ tận-độ trông vào Phái Nữ,
Ban pháp quyền trật-tự Thiên-Ân,
Tam-Thừa, Cửu-Phẩm chen chân,
Lập đời Minh-Đức Tân-Dân trọn lành.*

*Nữ Chúc-sắc thừa-hành Đạo-Luật,
Hội-Thánh quyền chung sức độ đời,
Đức tài trải khắp mọi nơi,
Cho nên sứ-mạng của Trời ban trao.*

*Rừng thì có cây cao cây thấp,
Cội nhiều nhánh tỏa khắp Tây, Đông.*

*Chớ vì cao thấp dị đồng,
Khác Chi, khác Phái mà lòng thờ-ơ.
Kìa nhưn-loại trông chờ khắc-khoải,
Cảnh hòa-bình đem lại trần-gian,
Bởi còn dục-vọng tham-tàn,
Nên còn ngăn-ngại, phũ-phàng lòng tin.
Cuộc tiến-hóa chu-trình diễn-tiến,
Tùy cơ-duyên vận-chuyển cơ mâu.
Cho dòng nước Đạo luân-lưu,
Cậy tay Nữ-Phái bắt cầu khai-thông.*

Mẹ rất hài lòng trước sự hiện-diện đông-đủ của các con. Các con hãy học thuộc lời mẹ dạy hôm nay, để khi con ngộ cảnh khắc-khe chùn bước hay bị cám-dỗ bỏ Đạo xa Thầy, thì nhớ lại mà hồi tâm phán-xét để hành đúng Đạo, học đúng phép mới thành đó nghe con!

THI

*Tu cần giải-thoát hỡi con ơi!
Giải-thoát con xong để độ đời.
Giải hết trước phiền tâm vướng mắc,
Thoát qua chướng ngại tánh lời thôi.
Giải oan trái trước không nhưn ngã,
Thoát nghiệp duyên sau để khứ hồi.
Giải-thoát tự thân hành đúng phận,
Sẽ nên Tiên Phật, sẽ nên người.*

TIẾP BÀI

*Hỡi ái nữ hòa-đồng cất bước!
Đem thân lành trải trước muôn dân.
Dù bao nhiêu nổi toan tâm,*

Trên đường tận độ hy thân phụng hành.

Tùy nguyện-vọng nhơn-sanh mà đặt,

Có danh-từ chuẩn tắc thiệt thi,

Đạo là mẫu-nhiệm vô-vi,

Độ người giải-thoát sâu bi khổ-nàn.

Đời là cõi trái oan, kết chường,

Với muôn hình vạn tướng diệt sinh;

Hễ mang cái kiếp hữu hình,

Hữu hình hữu hoại tiến-trình thiên-nhiên.

Người giác-ngộ tâm-diễn bảo trọng,

Kẻ tu-hành vui sống thuần chơn,

Lợi người, lợi vật, lợi nhơn,

Nên trang đạo-đức mới gần Ngọc-Hư.

Các con nhớ lời Mẹ dạy hôm nay. Mẹ sẽ ban ơn cho các con trong mùa Xuân sắp đến. Không những nhớ lời Mẹ dạy, mà phải dấn lòng tìm cơ-hội thực-hiện được lòng chí-thành của các con trong mọi người mọi cảnh. Nơi nào có **Thánh Thể Đức Chí-Tôn** là các con **phát-huy tinh-thần đạo-đức phổ-độ nhơn-sanh**, cũng như nơi nào có **tâm tịnh-khiết quản tế quần-sanh** là **Thánh-Thể Đức Chí-Tôn** sẽ hiện nơi đó.

Trời Đất đã dành cho các con những giờ sanh-hoạt, những giờ nghỉ-ngơi. **Sanh-hoạt để thay Trời điểm-tô Vũ-Trụ, nghỉ ngơi để hàm-duỡng Chơn-Nguơn**. Các con phải hiểu như vậy để có một qui-định cho đời sống các con...

04. TRUNG-THU HỘI-YẾN BÀN-ĐÀO

*THÁNH-THẮT BÌNH-HÒA, ngày Rằm tháng 8 năm Giáp-Dần
(30/9/1974)*

THỄ-LIÊN TIÊN-NỮ, CHỊ MỪNG CÁC EM NAM NỮ.
Đức Mẹ sẽ đến ban ơn cho các em vui lòng sau một năm dài hành Đạo. Chị đến trước giây phút để đôi dòng viếng thăm và dặn-dò các em nghiêm thiết đàn-tràng tiếp nghinh Đức Mẹ.

Trong lúc đó sẽ có chư Tiên-Nương, Thánh-Nữ, Thần-Nữ theo châu trọng-thể. Nhân tiết Thu về Chị ghi lại đây đôi giọng để tâm-sự và tặng các em hiền-nữ. Các em ôi!

THI BÀI

*Nhìn ánh Thiên Thu đượm sắc buồn,
Mạch lòng không gọi vẫn trào tuôn,
Sông Gianh cách trở đàn chim nhận,
Bến-Hải xa đưa lũ cánh chuồn.
Chí Đạo vượt lên vòng chật hẹp,
Tâm-tư cởi mở gút tròn vuông.
Muôn sông ngàn rạch kìa lưu thủy,
Bủa khắp trần-gian chỉ một nguồn.*

*Khoác vai tuông,
Bước tiên-phuông,
Giống tiếng chuông.*

*Chuông linh tỉnh giấc mộng đời,
Đoạn lòng nhân-dục trau-giồi thiên-lương,*

*Chơn-thành gửi tấm tình-thương,
Đôi vai Đờ, Đạo đâm-đương, gánh-gồng.
Hiển, u, chỉ một tác lòng.*

Từ-Mẫu giá lâm. Chị tạm biệt các em, hẹn còn tái ngộ.

D IÊU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN, MẸ MỪNG CÁC CON.

NGÂM

*Mây Thu biến ánh Trăng mờ,
Trời Thu ảm-đạm bao giờ rạng đông?
Nhớ con còn đắm trần hồng,
Nường cơ giáng điển đôi dòng viếng thăm.
Thương con giữ vẹn chữ tâm,
Thi gan tuế nguyệt suốt năm Đạo, Đờ.
Mây Thu còn lắm đổi đời,
Lòng con sao khỏi những hồi xuyên-xao,
Nạn đời còn lắm khổ-đau,
Vi đời, sứ-mạng con nào rảnh đâu!
Dang tay bắt những nhịp-cầu,
Ra công lấp những hố sâu nhân-tình,
Mới là đáng kiếp nhân-sinh,
Mới là đáng mặt cứu tinh cho đời.
Thế Thiên hành hóa con ôi!...*

Hỡi các con! Mẹ là Mẹ của các con. Mẹ đã lo cho các con gái thì cũng lo cho con trai. Vậy các con thành tâm nghe Mẹ dạy:

Các con ôi! Một năm hành Đạo giúp đời, một năm kinh-nghiệm thế-thái nhân-tình, một năm tự tu tự tiến và

cũng là một năm các con trui rèn ý-chí kiên-nhẫn trì-thủ để dọn mình tiến lên nấc thang cao hơn. Mẹ mừng khi nhìn thấy các con của Mẹ đã ý-thức thế nào là tu thân lập hạnh, thế nào là bồi-công, lập-đức, thế nào là sứ-mạng thế Thiên hoằng Đạo và lãnh-hội ít nhiều đạo-lý trong Hội Bàn-Đào ban trao bí-pháp, ít nhất cũng là phải vậy. Mẹ không mong gì hơn là khi được thấy các con giác-ngộ. Có giác-ngộ, con mới tự khoác lên cho mình một trách-nhiệm trước Thượng-Đế, trước nhân sanh. **Nhân sanh có hiểu đạo, sống theo lẽ Đạo, mới mong cải-tạo tư-tưởng, tránh gây điều oan-khiên nghiệp chướng, chẳng những làm trở-ngại bước tiến tha nhân, mà lại tự vùi lấp Chơn-Như bản giác của mình trong chốn mê đồ khổ ải. Có giác-ngộ, con mới phân-biệt được điều nào là chơn, điều nào là giả, để khỏi phí thì-giờ ôm chầm cái giả mà buông thả cái chơn. Có giác ngộ, con mới phân-biệt được điều nào là tạm thời, điều nào là vĩnh-cửu, để con khỏi mất thì-giờ bám-víu tạm thời mà buông trôi vĩnh-cửu.**

Vì khả-năng giác-quan của các con có giới hạn, vì khả-năng lý-trí của các con có giới-hạn nên các con chỉ có biết một mà không biết hai, các con chỉ biết những gì trong cõi dục-giới mà các con không biết những gì trong cõi vô-sắc-giới. Thế nên, sự giác-ngộ là tối cần cho các con.

Khi cần nhập thế giúp đời để làm bốn-phận vi-nhân thì con chạy ra thế-giới bên ngoài hữu vi hữu tướng. Khi cần tự tu tự tiến, thì con lại trở vào thế-giới bên trong để nuôi dưỡng nguồn sống tâm-linh. Chỉ có nguồn sống này mới giúp các con đạt đến chân hạnh phúc, và chỉ có nguồn sống này mới khả dĩ giúp cho con thông Thiên

đạt Địa, chúng quả Bồ-Đề siêu sinh liễu tử mà thôi. Các con ôi! Không-gian vô-biên, thời-gian vô-tận, đạo-lý thâm-thâm, kinh-điển vô số, pháp-môn vô-lượng, với một kiếp ngắn-ngủi, các con làm sao thông đạt?

Các con hữu duyên, hữu phước khải-ngộ Tam-Kỳ Phổ-Độ, Đại-Ân-Xá, Phật, Tiên, Thánh, Thần thường-xuyên dẫn-dắt, chỉ nẻo tắt, tránh đường quanh, chỉ có các con chí kính, chí thành, tu-hành chơn-chánh, gieo giống chi gặt liền giống ấy, cầm vật nào, vật ấy ứng cho. Tu theo Phật, Trời, được dẫn đến Hư-Vô, mê theo ma quỷ, bị bắt dẫn đến tam đồ, lục đạo. Có hoa sen nào không trở trên bụi sen. Có trái khế nào không kết trên cây khế. Có vườn nho nào không trở trái nho. Có liếp dâu nào không trở bông và trái dâu. Có quả lành nào không hồi hướng cho kẻ gây nhân lành. Có quả dữ nào không trở về cho kẻ gây nhân dữ.

Các con cố-gắng kiên-trì tu-thân, lập-đức, hành Đạo, giúp đời, thành không kiêu, vấp không nãn, chuyên nhất hướng thượng thanh-cao tinh rỗng, ngày đêm không xao-lãng. Hay không tự mãn, dở không tự ti, cố-gắng không ngừng, mưu-cầu lợi chung ích dân. Phật, Tiên đắc Đạo cũng thế! Thánh hiền được hiển cũng thế! Kẻ sau đắc-quả rồi cũng thế! Phật, Tiên rọi đuốc chỉ đường, đạt đến cùng không là do con trẻ. **Hãy nhìn ở thân, đừng nhìn ở ngoài. Có ăn mới no, có ngủ mới khoẻ, có tu mới đắc. Có hành mới thành.** Lý tuy đơn giản, nhưng muôn đời, đời vẫn tụng.

Các con Tân Ban-Chấp-Hành Nữ Chung-Hòa nghe Mẹ dạy: Mẹ thấy các con vì nhơn-sanh hành Đạo quên mình, lớp bận rộn gia-đình lại đau ốm, bệnh-tật, nhưng tinh-thần con vẫn vững, vẫn cao là điều Mẹ mừng. Con

ôi! **Nhà nghèo mới hay con thảo**, thế-giới hòa-bình, nhân loại an ổn, thì con đâu có cực-khổ như ngày nay. Quan Âm Bồ-Tát và chư Thánh cùng Thánh Trưng-Vương là những vị hộ-trì giúp-đỡ các con hoàn thành sứ-mạng.

Hỡi các con nam nữ:

NGÂM

*Thánh Nhân vui cái của đời an vui,
Thương con lòng Mẹ không nguôi,
Mừng con đã biết nếm mùi vị ngon.
Ấn lành Mẹ cất ngòi son,
Chờ con hoằng Đạo, chờ con đắc-thành.
Nguyệt mờ vì áng mây tranh,
Nhưng lòng hiếu-tử cao-thanh bảo-tồn.
Chọn cảnh mới gọi chim khôn,
Chọn đường tu-học là con thảo-hiền.
Công con mẹ đã điểm khuyên,
Từ Trung-Ường đến các Miền Hậu-phương,
Gió Thu gửi tấm tình-thương,
Cho con vun quén thiện-lương huệ từ.
Trau-giồi Bốn-Giác Chơn-Như,
Kim-Ô, Ngọc-Thố, Lò-Cừ cho tinh.
Bàn-Đào Mẹ bố điển linh,
Cho con vui hưởng chung-tình cùng nhau.
Ban ơn con trẻ khẩn-cầu,
Thu nầy còn những Thu sau nhớ về.
Vào đời đừng lạc bến Mê,
Rồi đành lỗi ước vong thể Thiêng-Liêng.
Giả ơn con trẻ đàn tiền,
Thế-gian hành Đạo, cõi Thiên Mẹ về.*

**05. HÃY TÙY DOI NƯƠNG VỊNH ĐỂ XUÔI THUYỀN VỀ
BẾN KHỞI NGUYÊN**

*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Rằm tháng 10, Ất-Mão
(17/11/1975)*

THI

*DIÊU cung nhớ đến trẻ con hiền,
TRÌ chí tu-hành lúc đảo-điên,
KIM thạch gìn lòng noi Đạo Chánh,
MẪU từ dành sẵn phước Ân Thiên.*

MẸ GIÁNG ĐÀN TRONG GIỜ PHÚT NÀY ĐỂ THĂM
VIẾNG CÁC CON CÁI CỦA MẸ.

Mẹ rất vui mừng nhìn thấy các con vững-vàng tâm-đạo để tu-trì và lo tròn sứ-mạng đã được ân ban.

Các con ôi! *Máy Tạo chuyển-luân cùng thông bỉ thời là thường sự của cuộc đời.* Các con đã học qua nhiều kinh-điển cũng như lịch-sử từ thuở khai-nguyên tạo-thành vạn-hữu thì có biết bao nhiêu là cuộc đổi thay trong Ngươn-Hội Thế-vận tuần hoàn. Các con học Đạo, hiểu Đạo và hành Đạo trong sự sáng-suốt của Thượng-Đế ban cho. Các con sẽ vững-vàng trước mọi điều biến-chuyển để làm sáng-tỏ cái Đạo ở nơi con và đem sự hiểu-biết của con để thức-tỉnh những con còn đang say-mê trong giấc-điệp. Mẹ chứng tâm-thành hành-Đạo của các con và luôn luôn cho chư Phật, Tiên, Thần, Thánh hộ-trì giúp-đỡ các con trên bước đường tiến-thủ để làm tròn sứ-mạng thế Thiêng hoàng-Đạo phổ-độ nhân-sanh.

Hiện tại, những việc con đang làm và sẽ làm đều

là sự quyết-tâm hành-Đạo của các con chỉ còn chờ đợi niềm vui-tươi kết-quả đem đến để các con có một kỳ công trở về dưới chơn Thầy phục lịnh.

Con ôi! Như lời Giáo-Tông Đại-Đạo vừa đề-cập, Đạo-pháp trường-lưu mà các giai-đoạn của cuộc đời là những khúc sông vắng, dài, trong, đục. Các con đang lèo lái chiếc thuyền từ trên dòng Đạo-pháp, dầu muốn hay không, cũng phải vượt qua hết những khúc sông hiểm trở, doi, vịnh uốn quanh để xuôi về biển cả vào Bến Khởi-Nguyên. Muốn được như vậy, không phải một sớm một chiều mà thành-công. Cần có thời-gian vô hạn-định với sự kiên-nhẫn, trì-thủ và hy-sinh của mỗi đứa để thực-hiện cho được phần chúng-quả của tâm-linh mới hòa hợp với nhân-sanh, đem lại sự an-bình cho thế-giới nhân-loại.

Con ôi! *Đạo không bắt buộc con phải xa lánh cuộc đời vì con là một nhân sanh trong cuộc đời.* Những hình-thức Tôn-giáo, qui-điều, giới-luật được đặt để, đó là những phương cách, giá-trị trang-trí để thay-đổi thị-dục con người hướng về tâm linh tạo-lập cuộc đời Thánh-Đức cho nhân-loại. Mẹ dạy như vậy, để các con học hiểu mà cố-gắng đi cuối tận con đường giải-thoát đang đi. *Ngày nay con buồn, ngày mai con vui, sự thay đổi, đổi thay trong trường đời-đãi này con hãy xem đó là vô-thường và con nên phá hết mọi chấp trước nơi lòng, để vượt qua thế-giới vô-thường bất-đoạn này. Chừng đó con sẽ thấy huyền-nhiệm của Đạo-pháp và tâm-linh.*

Các con Thường-Vụ Cơ-Quan cùng các con Vụ-Trưởng hãy xiết chặt tay nhau, hòa-hợp nhau, thương yêu nhau, khoan dung, tha thứ cho nhau để hoàn-thành sứ-mạng thống-nhất giáo-lý Đại-Đạo. Các con nên nhớ! Muốn sống một đời sống yên-lành thì các con có thiếu-

thốn chi đâu mà không yên-lành trong khi có những đứa phải oằn-oại vì nghiệp-quả trả vay, sống thật sự không yên-lành trong cuộc sàng-sẩy chọn-lọc nầy. Các con hãy lấy làm vui-vẻ mà tiến bước trên đường phổ-độ, hãy hòa mình với cuộc sống mới độ được người đời. Các con cũng cần công-phu tu-kỷ để giữ cái vốn-liếng mới đủ cho con vượt trên đường thiên-lý.

Tất cả các con đứa thì có cái nầy mà thiếu cái kia. Đứa có tài, đức còn siển bạc; đứa có đức, tài lại kém, *không đứa nào được hoàn-toàn*, thế nên, các con hãy dụng thể liên-hoàn hỗ-trợ lẫn nhau từ tâm-đức, tài-năng, đừng đứa nào mặc cảm e-ngại để cho đám tà-thần thừa cơ xúi-giục các con xích-mích ngấm-ngấm rời-rạc lẫn nhau rồi công-phu tu-tập bấy lâu trên đường hành Đạo phải dở-dang mà đắc tội nghe con! **Tất cả các con hành Chánh-Đạo, Chánh-Tâm là có một Thần-Minh theo dõi hộ-trì.** Mẹ bảo cho: *Đừng hồ-hững để tâm xáo-trộn và có những tư-tưởng xấu hay lời nói không trung-thực chánh-đáng mà ghi vào nơi sổ tội.* Các con cũng đừng sợ-sệt trước trở ngại, dầu là trở ngại lớn, mà không tiến. *Chí tâm sẽ chí Đạo, con nên Đạo là chỗ đó nghe con!*

Các con Nữ-Chung-Hòa cũng nên tích-cực trong mọi sinh-hoạt của Cơ-Quan cũng như sự tích-cực lo-lắng cho tha-nhân và tu-học. Mẹ khen ngợi tâm-đạo của các con. Các con được ân ban đã nhiều, đừng để tâm-tư xáo-trộn mà dãi-đãi công-phu tu-kỷ hằng ngày. **Nếu tâm các con không bình thì làm sao tiếp-nhận được hồng-ân ban-bổ.** Các con cần nhắc-nhở chị em Nữ-Chung-Hòa của các con luôn luôn giữ gìn tâm-đạo, hòa mình để cảm-hóa cuộc đời. Dầu nữ hay nam cũng là sứ-mạng trong Tam-Kỳ Phổ-Độ nghe các con!

Các con Hiệp-Thiên-Đài! Mẹ dành rất nhiều hồng-ân cho các con lớn, nhỏ để vũng-vàng tự-nguyện hiến-thân hành-đạo phục-vụ Thiên-Cơ, các con đã được ơn, hãy lấy đó làm niềm vui trong sự sống, mẹ lo lắng cho các con trên bước đường hành Đạo, như Mẹ lo lắng cho toàn-thể con cái vạn-linh, các con hằng bữa cần công-phu tu-dưỡng để trọn lành, trọn tốt trước nhơn-sanh, nghe các con! Một ngày nào đây nếu các con nam nữ của Mẹ phải tự thấp đước mà đi, không còn ỷ lại nơi lời Thánh-ngôn, Thánh-giáo trong những đàn-cơ sẽ có, thì *các con cũng nên nhớ rằng Thiên-Liêng tạm mượn thông-công giữa Trời và người để các con an lòng hành Đạo, tu thân, đó là phương-tiện đặc-biệt, nhưng dấu đặc-biệt cũng là phương tiện. Giá-trị hơn hết là tâm con có minh-linh, sáng-suốt để cảm-ứng với Thiên-Liêng nơi cõi vô-hình, đó là giá-trị bất biến, có thể giúp con đạt Đạo, chứng quả được.*

Từ đây đến Đông-Chí, các con sẽ được điểm-Đạo để tiếp-tục tu-trì, các con vừa hành Đạo giúp đời, vừa công-phu tu-luyện. Mẹ tin rằng các con sẽ được Đức Thượng-Đế ân ban cho các con đem lại phần xây-dựng thanh-bình cho xã-hội nhơn-sanh. Hiện các con trong Đại-Đạo đang mong chờ một niềm tin phát-khởi ở người sứ-mạng Thiên-ân tiền-phong. Các con cũng nên lưu ý điều đó và *đọc lại suốt những lời dạy từ mười năm qua mà tuân tự nhi tiến.*

THI

*Thương con, dạy dỗ để con nên,
Đạt Đạo nhờ con có chí bền,
Xây dựng cho đời ngày Thánh-Đức,*

Kỳ-công, vĩ nghiệp sẵn đề tên.

Hiện-diện các con đều có mối liên-hệ trên cõi Thiêng-Liêng, các con nên vui mừng mà tu học.

Mẹ ban ơn cho các con nam nữ.

THẮNG

**06. ĐỜI NGƯỜI CÓ HAI CUỘC SỐNG TÂM-LINH VÀ
NHÂN-SINH**

NGÀY 14 THÁNG 8 NĂM BÍNH-THÌN (7/9/1976)

THI

*VÔ vi bàng bạc khắp nơi nơi,
CỰC lạc nhờ con biết dụng thời,
TỪ tốn lo tu đừng yếm-thế,
TÔN ti lập đức phải tri thời.
DIÊU đình bốn thỉ tâm thường trụ,
TRÌ ngọc nguyên lai chí chẳng dời,
KIM Khuyết hóa thân thời Mạt Pháp,
MẪU nghi nhắc-nhở biết bao lời.*

MẸ LINH-HỒN CÁC CON! MẸ MỪNG CÁC CON NAM
NỮ. GIỜ NÀY MẸ ĐẾN TRẦN-GIAN ĐỂ CÁC CON
lớn nhỏ được vui mừng.

Trung-Thu này Mẹ vui mừng nhìn thấy các con lớn nhỏ quây-quần bên Mẹ đều là những niềm tin đạo tâm phụng Thiên sự dân. Những ngày qua Mẹ không đến với các con là để xem các con lập chí rèn tâm như thế nào trước sự biến chuyển của cuộc đời. Mẹ và các đấng Thiêng-Liêng từng dạy-dỗ các con rất nhiều đạo-lý cung-ứng hành-trang cho các con không ít, hễ đến lúc, hãy lấy ra mà dùng tùy thời hóa-độ. Tuy Mẹ không đến, nhưng vẫn có bên các con, vẫn hằng săn-sóc cho các con những khi mệt-nhọc, hằng nâng- đỡ dìu-dắt các con trên dặm đường thiên-lý vượt núi sang sông với những chiếc cầu lắc-lẻo không tay vịn. Mẹ ngự ở đức tin sáng

ngời của các con.

Kỳ Hạ-Ngươn cộng nghiệp, các con phải thấy ân-phước mà đừng để kẻ khác nhắc-nhở. Tình Vô-Cực rất bao-la, nhưng Thiên-Luật công-bình không mảy lột. Mẹ mong muốn các con nam nữ đã được nhận lấy sứ-mạng Thiên-ân quyền-pháp đem lại nguồn an-lạc vĩnh-cửu cho nhân-sanh. Các con hãy khai nguồn an-lạc riêng con cho thông-suốt, đừng để vướng bận hoàn-cảnh đa diện bên ngoài mới chóng thành-công.

Hôm nay Mẹ ban huấn-từ cho các con lớn nhỏ ghi nhớ mà tu học hành Đạo. Hỡi các con!

*Trăng kia tròn khuyết đổi đời,
Huống chi con sống trong đời nhị nguyên.
Nếu con học Đạo Phật, Tiên,
Lạ gì những lúc biến-thiên nhân tình.
Quý hồ một mảnh tâm-linh,
Bản lai diện-mục biết nhìn cho thông.
Nước kia còn có lớn ròng,
Đời con sao khỏi trong vòng quẩn quanh.
Lòng con nét thật chí thành,
Thử chung như nhất tu hành mới ngoan.
Khi con vào chốn trần gian,
Là con đem Đạo vào hàng Thiên-luân.
Biết rằng nghiệp-quả do nhân,
Sao còn phiền não giận mừng đau thương.
Con ôi! Học Đạo hằng thường,
Là tâm thanh tịnh dứt đường quả nhân.
Lạ gì diên-đảo giả chơn,
Mà con vọng động cho sồn đạo tâm.
Cái cơ biến dịch thăng trầm,*

Người tu dụng đó mà cầm máy linh.
    Quý là con trọn niềm tin,
Là tu tứ trí là gìn tam công.
    Tâm cùng Trời Đất huyền đồng,
Thân hòa vạn hữu ngoài vòng biển mê.
    Là con đem Đạo Bồ-Đề,
Đất Trời Vạn-vật quay về một tâm.
    Lòng con sẵn có vui thâm,
Dị đồng sai khác cũng tâm nguồn vui.
    Con ơi! Bước Đạo chớ lùi,
Đạo là hồn nước sut-sùi sao nên.
    Lạ gì vật-chất đảo-điên,
Nay còn mai mất biến-thiên không ngừng.
    Ai tưởng cuộc thế đầy lưng,
Rủi, may, sanh, tử nhân thân thế nào?
    Ai tưởng nắng hạn mưa rào,
Thiên tai chiến họa ra sao bao giờ.
    Quý là con tỉnh giấc mơ,
Là tâm giác-ngộ là cơ diệu-huyền.
    Là đường giải-thoát nghiệp-duyên,
Là tu tự độ, là giếng độ tha.
    Hồng-Ân Từ-Mẫu chan-hòa,
Cho con hạnh hưởng làm quà Trung-Thu.
    Đèn lòng đừng để mờ lu,
Đạo tâm đừng để bòn xu nhiễm trần.
    Bao giờ tan ánh huyền vân,
Trời trong mây tạnh lộ dần Trăng thanh.
    Tình Trăng muôn thuở trong lành,
Như tình Từ-Mẫu tài thành thuận nhu.
    Thương thân con rán lo tu.

Mẹ đã ban hồng-ân vào bạch thủy cho các con đồng thọ hưởng. Các con nhớ lời Vân-Hương Thánh-Mẫu dạy. Các con nên nhớ vào giờ công-phu thiển-định khai mở cõi lòng tinh-khiết để-nhận luồng hồng-quang Thiên điển. Nhiếp-thu được nhiều hay ít là do ở lòng của con. Các con hãy giác-ngộ, hãy ý-thức với nhau để cùng tu-hành hạnh hưởng. Mẹ cùng Phật, Tiên, Thánh, Thần sẽ đến dự lễ Hội-Yến Bàn-Đào đêm mai. Các con nhớ trật-tự thanh-tịnh cần được tôn-nghiêm là Cực-Lạc đó con! Nhất là các con không nên bỏ sót một con nào dù là lớn hay nhỏ. Vân-Hương sẽ đến với các con, tất cả các con nam cũng như nữ về dự lễ hôm nay cần ghi nhớ lời Mẹ dạy. Mẹ ban ân lành tất cả các con.

*Mây làn phủ khắp mười phương,
Điển linh lớp lớp hàng hàng phi thăng.*

► **TIẾP ĐIỂN:**

VÂN-HƯƠNG THÁNH-MẪU

THỊ XIN PHÉP MẸ Ở LẠI ĐỂ CÓ VÀI DÒNG ĐẠO LÝ CÙNG VỚI CÁC EM GỌI LÀ QUÀ TRUNG-THU.

Này các em! *Đời con người có hai cuộc sống. Một là Tâm-linh, hai là nhân-sinh.*

- Về Tâm-linh, các em đã từng thực-hành và hiểu tâm-linh là chủ sử Thần-Minh của tứ chi ngũ-quan. Với tâm-linh mờ tối không được luyện trau thì đời sống của con người chỉ là công cụ cho vật-chất, thì thật là uổng phí. Thế nên, các Tôn-giáo từ xưa chú-trọng về Tâm linh trước nhất.
- Về nhân-sinh, cuộc sống gắn liền với Thiên chức,

gia-đình, xã-hội, nước non. Phải làm mới có mà ăn, phải dệt mới có mà mặc, phải hoạt-động mới có mà sống, mà ở. Là nhân-sinh, không ai chối bỏ được những điều này.

Tuy nhiên, nếu tâm-linh mờ đục, thì cuộc sống nhân-sanh thường hay lầm-lạc, xáo-trộn trật-tự kỷ-cương để gây nên những trái-oan hận-thù vì sống, ăn, mặc, ở. Thế nên, con người phải biết giữ được mức-độ quân-bình cho chính bản-thân và tâm-linh là phải tự trau-luyện cho thanh-thoát, đừng để thất tình, lục đục bao vây. Có thể mới hòa vào xã-hội nhân-sinh để sống một cuộc sống có ý-nghĩa siêu-nhiên hơn. Khi con người tự thấy lòng bác-ái, vị-tha nấy-nở là biết sống đời sống tề vật Trang Chu hay Bình-Đẳng-quan của Thích-giáo. *Tâm linh và nhân-sinh không thể tách rời mà phải luôn luôn gắn liền với nhau nhịp-nhàng sinh động vô kỷ, vô công, vô cầu, vô danh, tự khắc các em sẽ hòa mình vào đại thể* mà hưởng thú thiên-nhiên, mà dự Yến Bàn-Đào.

Các em Thiên-ân hướng-đạo nam nữ ghi nhớ Chị vừa phân. Các em nên nhớ rằng trần gian vạn bệnh nan-y, thì những lương-y, bác-sĩ cần phải đối-chứng lập-phương chớ không thể dùng một toa thuốc gia-truyền mà chữa bệnh được

Đạo là năng phương, năng viên, ủy khúc tùy hình để giúp người nên Đạo đấy em ạ!

07. HUẤN-TỬ VỀ CÔNG-PHU TU-DƯỞNG**NGÀY 11 THÁNG 11 BÍNH-THÌN (31/12/1976)**

THI

*Dung chứa muôn loài một Mẫu-Nghi,
Bảo-tôn, trưởng-duỡng khắp cơ vi,
Chắt-chiu con trẻ cho nên Đạo,
Cứu rỗi quần-sanh buổi mạt kỳ.*

HÔ-CỤC TỬ-TÔN DIÊU-TRÌ KIM-MÃU, MẸ MỪNG CÁC CON NAM, NỮ. MẸ ĐẾN VỚI CÁC CON TRONG giờ này để các con mừng vì được Mẹ ban ơn cho phần tu-duỡng của các con.

Trong mấy ngày tu tịnh. Mẹ rất thương cho các con mới bước *sơ thiền* mà đã chí tâm tu học, vượt mọi hoàn-cảnh khó khăn cùng nhau anh dắt, chị dìu, để tròn lời giáo-huấn của Thiêng-Liêng công phu tu kỹ. Các con dẫu chưa đạt đến mức thành-công vi-diệu nhưng cũng đem lại khối điển lành tốt đẹp bủa sung mọi hướng, hòa hợp Thiên-Cơ. Như vậy, các con sẽ được hộ-trì và được ân-phước Tam-Giáo Tổ-Sư ban cho các con lần lần phát huệ minh tâm kiến tánh để thoát nẻo luân hồi trở về nguyên-sơ căn-bổn. Mẹ thương là thương cho mấy đứa Nữ-Phái sở tại mộc-mạc quê mùa ham tu ham học mà từ lâu mắng chen-chúc thế-sự không dứt được niệm-lự chuyễn leo, ham vào tịnh-trường cố công hành Đạo, nhưng vẫn chưa quên được thói quen còn thờ ơ lo-lắng việc ngoài, việc nhà, việc cửa. Tuy vậy, nhưng các con đó được một tâm chân thật nên Mẹ thương. Mẹ đã thương

thì các con cũng phải thương, cũng phải cố gắng diu-dắt, nhủ khuyên, chỉ vẽ cho chúng nó được thấm-nhập đạo-lý. Đó là công-đức vô lượng các con sẽ hưởng lấy kết-quả chung một ngày gần đây.

Về các con Nam-Phái, Mẹ mừng các con chí thành chí kính trong những thời công-phu tu-duỡng đã cố hết sức cầm Ý Mã, Tâm Viên dẫu nó mãi chuyễn leo vọng động, nhưng các con cũng chiến-thắng được, vượt qua mọi khó khăn về phương-tiện đến nội tâm nên Mẹ khen, mẹ giáng trước nơi đây để ban ơn cho các con và khó-khăn về phương-tiện đến nội tâm nên Mẹ khen, mẹ giáng đàn trước nơi đây để ban ơn cho các con và sau sẽ ban ơn cho toàn Khóa trong một đàn kế tiếp. Các con có vui mừng chẳng?

THI

*Con hỏi con ôi cố gắng tu!
Tự con giải-thoát khỏi trần tù,
Thế Thiên hành Đạo cho nên phận,
Nên phận là nhờ chí sĩ phu.*

Này các con! **Đạo** không ở ngoài thân con mà **Pháp** là phương tiện. Con hiểu được Đạo, hành được Đạo là thị-hiện được Pháp. Khi Pháp hiển-dương, tất nhiên có đủ quyền-năng giúp đời độ chúng. Con ôi! Tu học mà không thoát được vòng mê chấp thì sớm muộn gì cũng sa vào chốn mê đồ. *Các con muốn hoàn-toàn giác-ngộ để thấm-nhập nghĩa-lý siêu-mẫu của Đạo-pháp thì đừng bao giờ quên những món báu là: Từ hòa, khiêm-tốn, bác-ái, khoan-dung, nhẫn-nại, trì-thủ và hy-sinh mọi cái tư hữu của chính con.* Bao nhiêu đó, con hòa được với cảnh, hòa được với nhân-tâm, tự khắc con hòa cùng

Thiên-lý. Bao nhiêu đó, con sẽ thấy con không còn nhờn, còn ngã, còn kỷ, còn cầu. Nếu không nhờn ngã, vô kỷ, vô cầu là con thực-hiện đúng Đạo-lý, đúng chánh-pháp Đại-Đạo vậy.

Trong đợt tu chót của Khóa Tĩnh Đông-Chí, các con có thâm lặng tìm hiểu ý-nghĩa của đợt tu này như thế nào không? Một đứa Đại-diện Nam, một đứa Đại-diện Nữ bạch cho Mẹ nghe.

Cười... cười... Mẹ biết phần đông các con được lệnh nhập Tĩnh Trường lòng vui mừng mong cầu Đạo và nghe dạy là tịnh tập-thể hợp thiên-nhiên, tạo khối điển lành rưới chan khắp chốn, các con cũng sẵn-sàng kèm tâm giữ ý theo lời hướng dẫn, nhưng thật sự lòng con cũng chưa biết kết-quả đi đến đâu và như thế nào.

Con ôi! Đạo-pháp vi-diệu ở chỗ đó, không biết mà biết, không thấy mà linh-ứng, không hình-tượng mà bủa khắp muôn phương, chỉ vắng-vỏi có ba hoặc bảy ngày hoặc chín ngày, ngoài việc thân, tâm ổn-định, thể-xác nghỉ-ngơi, để bù lại những tháng năm nhọc-nhân lao khổ vì nghiệp lực, vì sinh kế, trong đôi ba ngày cũng là quý báu đối với các con được sống lại cuộc đời hài-nhi trong vòng tay của Mẹ. Thêm vào đó phần hàm-dưỡng chơn-khí phục phất sinh-cơ, dầu cho con chưa thâm sâu Đạo-pháp, nhưng giữ lòng thanh-tĩnh hư-vô, cũng giúp cho con phục-hồi sinh-khí. Phần này các con phải gìn-giữ sau khi trở về. Cố gắng gìn-giữ được càng lâu bên càng tiến Đạo. Đừng quá phí tổn thân-xác tinh-thần để thất tán những gì con lượm-lặt, chắt mót từng giờ từng phút trong tịnh-trường. Đến ngày nào đây, các con cũng sẽ tự thấp đuốc mà đi, chừng đó, vốn-liếng ngày nay có giữ thì ngày sau mới có mà xài nghe các con! Mẹ cũng ban

ơn cho các con dày công tâm Đạo trong đợt tu này được đạo danh. Đạo danh mà Mẹ sắp ban hay **Đạo danh** mà các con đã được ban là quý báu vô cùng. Chẳng những đó là tấm gương phản-chiếu cho tự tánh của con mà cũng là ghi vào Tiên-tịch khi con bước trên nấc thang Đại-Thừa Thiên-Đạo. Nên mỗi khi các con có lầm-lỗi hãy nhớ đến Đạo-danh thiêng-liêng đã ban cho con mà mau mau hành học cho đúng ý-nghĩa của Đạo-danh ấy tức là Tiên-tịch đã ghi rồi vậy.

08. TU-LUYỆN ĐỂ QUAY VỀ BỔN GIÁC

MỪNG 1 THÁNG 12 BÍNH-THÌN (19/1/1977)

MẸ MỪNG CÁC CON NAM NỮ.

*VÔ-Vi cảnh báu của Nguyễn Nhân,
CỰC-Lạc không vương chút bụi trần;
TỬ huệ sáng soi đường tận độ,
TÔN ti vờ vẻ nét Thiên-Ấn.*

Mẹ đến trần gian để ban ơn cho các con Tịnh-viên trong Khóa Đông-Chí.

Sau thời gian mãn Khóa Tịnh, Mẹ nhìn thấy sự tiến bộ của các con đáng được ân ban mặc dầu đôi chút lỗi lầm cũng được trui rèn sám hối.

Con ôi! “*Thủ mộc bất khả điều giả, chí vi phấn thổ chi tường*”. Còn trạm-trở được nên còn vật hữu dụng. Còn dạy-dỗ, biết ăn-năn sám-hối chữa lỗi, còn nên Thánh thiện. Các con nghe Mẹ dạy:

THI BÀI

*Chúng tâm Đạo chí thành con trẻ,
Ban Hồng-ân nên Mẹ lâm đàn,
Tam-Tông Minh-Lý Cơ-Quan,
Tịnh-viên nam, nữ mở màn Huyền-môn.*

*Đạo Vô-Vi chí tôn, chí trọng,
Sư vô hình chưởng-thống chơn cơ.
Hoàng-khai Chánh-Pháp kịp giờ,
Cứu an sanh-chúng trong cơn sây-sàng.*

*Mặt Thiên-Ân định an tâm tánh,
Trao pháp quyền gồng-gánh đức nhơn,
Trong con sẵn có Thiên Chơn,
Phát-huy Tâm Đạo, xây vắn Máy Linh.*

Các con tu luyện là để biết sống cái sống chơn-thường tự nhiên, tự tại của các con, sanh vào cõi đời là phải sống bằng Hậu-Thiên khí-chất, **sống bằng mọi sinh-hoạt tương-đồng mà không bị hòa-đồng thì sẽ tiến-hóa rất mau**. Từ phạm-phu nhục-thể biết hòa hợp Tiên, Hậu Thiên thì tiến lên Thánh-thể, Kim-thân, Phật-thân không phải khó.

Đã có Đạo là phương-tiện, phương-pháp duy-nhất để quay về nguồn-gốc bốn-lai, khốn nỗi, khi vào Trường Tiến-Hóa này, các con phải trải qua các lớp huấn-luyện từ giáo-dục thai-bào cho đến tập-quán gia-đình xã-hội cũng làm ảnh-hưởng liên-hệ lớn-lao cho công-cuộc tiến-hóa của linh-căn. Khi bắt đầu ô-nhiễm trước-chất lấp tràn, dầu những linh-căn sứ-mạng cũng mang ít nhiều ô-nhiễm, sau mới giác-ngộ vượt qua. Thế nên, muốn cứu cánh một thân cũng là phải biết bao công-quả, công-trình, công-phu tu-luyện, hưởng hồ muốn có một cõi đời Thánh-đức cho nhân-loại an hưởng thái-bình cũng phải là những công-quả, công-trình, công-phu to-tát hơn tự mỗi cá-thể, cộng-đồng chứng-ngộ mới kết-quả.

Con ôi! Trời sắp bình-minh thì cảnh vật chìm sâu trong đêm tối. Khi chất rượu được đựng qua hồ thì bả nếp sục sôi. Thế-tôn, Thiên-tôn là ở chỗ đó. Thánh, Thần, Tiên, Phật có cũng từ đó. Lịch-trình tiến-hóa qua các lớp huấn-luyện đã có từ vị Giáo-tổ lâu đời cho đến với thế-giới nhân-loại. Đạo là Thiên-Địa Vạn-Vật, không

vật nào không phải là Đạo. Pháp-Luân thường-chuyển, không một máy động nào không phải là Pháp. Đạo-Pháp Vô-Vi hằng tại. Vô khứ nhi khứ vô lai nhi lai. Hóa-sanh, dưỡng-dục mà vạn-vật sống, các con sống. Cái sống đó gọi là sống tự-nhiên. Con biết cái sống tự-nhiên thì tâm trải khắp mười phương mà quay về bốn giác hay vượt qua ngoài tự-nhiên một cách vinh diệu. Bằng con bỏ cái sống tự-nhiên để sống biến-hóa theo tình-thức thì phải xa cái gốc ra tận ngọn mà kết thành chủng-tử luân-hồi đành rằng giống tốt đẹp, giống ngon ngọt hay giống chua, cay, mặn, đắng thì giống nào cũng có lợi cho đời mà không có lợi cho tự-nhiên bản-thể. Vì sao? Vì xa lìa bản-thể để say mê buông bắt thì dục-vọng đã kết-thành. Có tốt đẹp, ngon ngọt mới có đau-khổ phiền-não. Có khổ-đau phiền-não dầu không chấp-nhận đắng-cay mà đắng-cay vẫn tới. Không ưa chua-chát mà chua chát vẫn tuôn-tràn. Không hòa được, phải độc nhiễm. Khi độc nhiễm thì mất thế quân bình của tự thân. Thân mất quân-bình thì hậu-quả rất gay-go, đời sống có vui đâu! Làm có được gì đâu?

TIẾP THI BÀI

*Dầu thế lộ gập-ghình trở ngại,
Đã làm người, lòng phải dận lòng,
Cõi đời vạn hữu sắc, không,
Chẳng vui tồn-tại mà mong giữ-gìn.*

*Có cái đó trong tình Tạo-Hóa,
Không là Không, Đạo cả lưu-hành,
Biết đường sanh, diệt, diệt, sanh,
Hoàn nguyên phản bốn nhọc nhàn chi con!
Trải lịch kiếp nghiệp còn triu-trịu,*

*Kỳ xá ân, nương níu trì tu,
Huyền-môn giải phá trần tù,
Phất trần quét sạch ngút mù từ lâu.*

*Kìa máy Tạo phát, thâu, luân-động,
Cực Âm rồi mầm móng hiển Dương,
Phục-sinh là Đạo hằng thường,
Hằng thường trong cõi vô thường là đây.*

Các con đã được dạy-dỗ nên thâm-nhập lý đó mà tu-luyện. Nhìn lại những đoạn đường đã đi qua, những gì đã làm cho các con tổn-thất tiêu-trầm hay gần sa-đọa: mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, những thứ bộ hạ bôn xu theo ngoại cảnh đã đến dắt con mất cả chủ quyền. Máy Tạo vẫn-xây, Dương cực Âm sanh, Âm cực Dương sanh, lại, qua, động, tịnh, tiêu, tức, dinh, hư. Muốn phục-sinh không phải khó, là do bởi con cái không quyết tâm quyết chí phục sinh phục hồi đó thôi.

Các con muốn *chứng-ngộ chơn không*, muốn trực nhận Bản-Lai Tự-Tánh thì phải giữ-gìn cái chơn-ý, đừng để biến thành ý-thức. Nó dong ruổi thì con thâu lại bằng phương-pháp mà con đã hành, đã học trong Khóa Tịnh. Khi Chơn-Ý thuần thành, *dầu sơ thiên* cũng có kết-quả. Luyện TINH, luyện KHÍ, luyện THẦN đều do nơi đó, vì đó là hư-vô chánh giác.

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN V